16/04/2020

“Ανάστα ο Θεός κρίνων την γην”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καστορίας

Του Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας Σεραφείμ, Υπερτίμου και Εξάρχου Άνω Μακεδονίας

Μεγάλη Τετάρτη!

Δύο πρόσωπα μονοπωλούν τη σκέψη μας αυτήν την αγία ημέρα της πίστεώς μας: η πόρνη του Ευαγγελίου και ο Ιούδας.

«Η μεν έχαιρε κενούσα το πολύτιμον, ο δε έσπευδε πωλήσαι τον ατίμητον· αύτη τον Δεσπότην επεγίνωσκεν, ούτος του Δεσπότου εχωρίζετο».

Δύο πρόσωπα, δύο πόλοι της καρδιάς και δύο καταστάσεις. Αγάπη και προδοσία. Ή θα αγαπάς τον Χριστό ή θα Τον προδίδεις. Μέση κατάσταση δεν υπάρχει! Μέσα στην ιστορία των 2000 και πλέον χρόνων, κανείς δεν στάθηκε αδιάφορος απέναντι

στο πρόσωπό Του. Με τη ζωή του και τον τρόπο του ο καθένας πήρε μια στάση απέναντί Του. Άλλωστε, η προφητεία του δικαίου Συμεών εκπληρούται συνεχώς : «Ιδού ούτος κείται εις πτώσιν και ανάστασιν πολλών εν τω Ισραήλ και εις σημείον αντιλεγόμενον». Ή θα Του πλένεις τα πόδια με μύρα και δάκρυα – που δεν τα έχει ανάγκη – ή θα Τον προδίδεις με την ικανοποίηση του εγωισμού σου.

Εκείνος από αγάπη ντύθηκε την ανθρώπινη φύση.

Ο Θεός είναι φως.

Ο Θεός είναι αγάπη.

Η αγάπη είναι φως.

Αυτός που αγαπά είναι φως.

Έχουμε τη δυνατότητα σήμερα να αγαπήσουμε τον Θεό μέσα στο σκοτάδι αυτό που επικρατεί και αγαπώντας Τον, να φτάσουμε στην αγάπη προς τον συνάνθρωπο. Αγαπώντας τον Θεό φτάνουμε στην ανιδιοτελή αγάπη προς την εικόνα Του.

Μεγάλη Τετάρτη 2020.

Συνοχή καρδίας, απορία, θλίψη, ψυχολογικές εντάσεις, ενδοοικογενειακά προβλήματα, ανεργία, φτώχεια και απουσία αγάπης, όλα αυτά συνιστούν το δυσμενέστατο κλίμα της εποχής μας με την παρουσία της λοιμικής αυτής πανδημίας.

Ανοιχτά τα σούπερ μάρκετ, οι αγορές, και αρκετές ακόμη επιχειρήσεις και καλώς είναι. Στην πρώτη γραμμή του αγώνα τα νοσοκομεία, οι μαχόμενοι ιατροί και το νοσηλευτικό προσωπικό.

Κλειστά, όμως, τα πνευματικά ιατρεία της ψυχής. Τα ορθόδοξα θεραπευτήρια που είναι οι ιεροί ναοί. Οι ιερές ακολουθίες τελούνται μόνο για τους ιερείς. Η Θεία Λειτουργία μόνο για τους ιερείς; Οι καμπάνες σιγούν γιατί, βλέπετε, κι αυτές ενοχλούν. Έχουμε απουσία του Άρτου της ζωής, ο οποίος κατέβηκε από τον Ουρανό για να αρτοποιήσει ολόκληρο το ανθρώπινο φύραμα. Αμφισβητείται ακόμη η συμμετοχή στη Θεία Κοινωνία, μήπως συμβεί μετάδοση του ιού. Που φθάσαμε… Εύγε μας! Πάσχα εφέτος χωρίς την βρώση του πασχαλίου Αμνού. Απορώ πώς θα διαβάσουμε τον Κατηχητικό Λόγο του ιερού Χρυσοστόμου : «Η τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες. Ο μόσχος πολύς, μηδείς εξέλθη πεινών. Πάντες απολαύσατε του συμποσίου της πίστεως· πάντες απολαύσατε του πλούτου της χρηστότητος».

Καιρός του σιγάν και καιρός του λαλείν.

Καιρός σιωπής και προσευχής προς το παρόν. Πάνω από όλα και πέρα από όλα, προέχει η ενότητα του ποιμνίου μας και η αγάπη μας σ’ αυτόν τον πονεμένο λαό μας. Εδώ αξίζει να μνημονεύσουμε τον φοβερό λόγο του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου : «έρρει τα καλά, γυμνά τα κακά, ο πλους εν νυκτί, πυρσός ουδαμού, Χριστός καθεύδει», δηλαδή χάθηκαν τα καλά, προκαλούν τα κακά, νύχτα στα πέλαγα, φως πουθενά, ο Χριστός κοιμάται.

Ο Χριστός προσμένει, όπως τότε στην φοβερή εκείνη θύελλα, να Τον ξυπνήσουν οι μαθητές Του για να επιτιμήσει τον άνεμο και να διατάξει την θάλασσα : «Σιώπα, πεφίμωσο».

Προσμένει και σήμερα τα δάκρυα των ποιμένων για να σταματήσει αυτή η πνευματική θύελλα της αποστασίας, της αθεΐας, της απιστίας και της αμαρτίας που μαστίζει τον λαό μας.

Προσμένει τη μετάνοια των μαθητών Του και του λαού Του, την κραυγή των φίλων Του για να επιτιμήσει την θάλασσα και πάλι, αφού σέβεται πλήρως την ελευθερία μας.

Προσμένει την πίστη μας στο πρόσωπό Του κι όχι τις χλιαρές καταστάσεις, το να είμαστε και με τους μεν και με τους δε.

Αυτή η μετάνοια, αυτή η πίστη και αυτή η ικεσία στον υπέρ ημών Παθόντα, Ταφέντα και Αναστάντα θα φτάσουν στο θρόνο της Θείας Μεγαλοσύνης ως θυμίαμα. Γιατί, τελικά τον τόπο μας και την πατρίδα μας δεν θα τη σώσει κανείς άλλος, παρά μόνο ο Θεός.

«Ανάστα, ο Θεός, κρίνων την γην, ότι συ κατακληρονομήσεις εν πάσι τοις έθνεσι».

«Ανάστα, Κύριε, βοήθησον ημίν και λύτρωσαι ημάς ένεκεν του ονόματός σου».